

Στο Κέντρο Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης Αμυνταίου ο Μητροπολίτης Καστορίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας](#)

Την Τρίτη 25 Απριλίου, επισκέφθηκα τον Δήμο Αμυνταίου, στον οποίο υπάγονται διοικητικά δέκα χωριά - Ενορίες της [Ιεράς Μητροπόλεως Καστορίας](#).

- του Μητροπολίτου Καστορίας Καλλινίκου

Εκτός από το Δημαρχείο και κάποιους άλλους προορισμούς, επισκέφθηκα και το Κέντρο Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης (ΚΕΦΙΑΠ) Αμυνταίου, μετά από πρόσκληση ενός ασθενούς, του Ν.Μ., από το Άργος Ορεστικό.

Το Κέντρο Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης Αμυνταίου είναι μια δημόσια δομή που υπάγεται στο Νοσοκομείο Φλώρινας και περιθάλπει ασθενείς με κινητικά προβλήματα, μετά από σοβαρές ασθένειες, ακρωτηριασμούς, εγκεφαλικά κλπ.

Έχει Διευθυντή και υπεύθυνους Ιατρούς, όπως την φυσίατρο κ. Αγγελική Σταυριανού, η οποία μας υποδέχθηκε ενθέρμως και μας ξενάγησε στο κτίριο, φυσιοθεραπευτές και νοσηλευτικό προσωπικό.

Η δυναμικότητά του είναι δυνητικά 130 κλίνες, αλλά με βάση το προσωπικό που απασχολεί περιθάλπει 30 με 35 ασθενείς. Έχει σύγχρονους θαλάμους με σύγχρονο εντυπωσιακό εξοπλισμό. Το σημαντικό είναι ότι περιθάλπει όλους τους ασθενείς που έχουν ανάγκη την εξειδικευμένη ιατρική φροντίδα του, ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης ή ασφάλισης.

Η πρώτη μου έκπληξη ήταν το ίδιο το κτίριο, ένα από τα λίγα παρόμοια Δημόσια

κτίρια στην Ελλάδα, με εντυπωσιακές διαστάσεις και εγκαταστάσεις.

Η δεύτερη έκπληξή μου ήταν όταν ο Ν.Μ., ο οποίος με είχε καλέσει και γνώριζα μόνο από τηλεφώνου, με υποδέχθηκε με το αναπηρικό αμαξίδιό του κρατώντας μια μεγάλη εικόνα της Αγίας Αικατερίνης, την οποία θεωρεί προστάτιδά του. Με οδήγησε στην αίθουσα ψυχαγωγίας, όπου μια πλευρά έχει διαμορφωθεί σε προσκυνητάρι – εκκλησάκι, με τον τίμιο Σταυρό και πολλές εικόνες.

Εκεί με περίμενε άλλη μεγάλη έκπληξη, αφού μετά από μια σύντομη ομιλία γνωριμιά με την φυσιάτρο, γέμισε η αίθουσα με ασθενείς, περί τους είκοσι, όλοι σε αναπηρικά αμαξίδια, με κινητικά προβλήματα από διάφορες αιτίες και ασθένειες.

Τους ασθενείς συνόδευαν νοσηλεύτές, οι οποίοι έδειχναν το αμέριστο ενδιαφέρον και την αγάπη τους, και οι ασθενείς φαίνονταν ότι ένοιωθαν αυτήν την φροντίδα και ευχαριστούσαν γι' αυτό.

Ψάλαμε μαζί το Χριστός ανέστη και άλλα αναστάσιμα τροπάρια και απολυτίκια, τσουγκρίσαμε τα κόκκινα αυτά και κατόπιν παροτρύνσεως της φυσιάτρου, τους απηύθυνα λόγο παρακλήσεως, και αρκετοί μου ανοίχθηκαν και μου διηγήθηκαν τον πόνο τους.

Ο Ν.Μ. εξέφραζε με κάθε τρόπο την χαρά του, παρότρυνε τους άλλους ασθενείς να ψάλλουν και τους έδινε θάρρος, κάτι που κάνει καθ' όλη την διάρκεια της νοσηλείας του εκεί. Κάθε ημέρα ψάλλει τους χαιρετισμούς στην Κυρία Θεοτόκο και μιλάει με τους άλλους «συναδέλφους» του ασθενείς, με σκοπό να τους στηρίζει και να ελαφρύνει τον πόνο τους. Μάλιστα έχει ζητήσει, όταν αποκατασταθεί η κινητικότητά του, να πηγαίνει στο Κέντρο για να βοηθά εθελοντικά.

Ο Ν.Μ. φόρεσε το πρόσθετο μέλος που είχε παραλάβει εκείνες τις ημέρες, για να

με ξεπροβοδίσει όρθιος και ψάλλοντας την φήμη μου!

Έφυγα από το Κέντρο – το οποίο είναι ίσως για πολλούς άγνωστο – βαθειά εντυπωσιασμένος από την προσφορά του προς τους συνανθρώπους μας και από το μεγάλο φορτίο πόνου που σηκώνουν όλοι οι ιατροί, νοσηλευτές και εργαζόμενοι.

Αλλά και βαθειά εντυπωσιασμένος από την δύναμη και την πίστη των ασθενών, που έχουν περάσει τόσα πολλά στην ζωή τους, και καθηλωμένοι κινητικά αντλούν σε αυτές τις δύσκολες στιγμές δύναμη και έμπνευση και αγάπη από τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Χριστό και από τους Αγίους Του.

Στις ημέρες μας ο πόνος τέτοιων ασθενειών, που πολλές φορές συνοδεύονται από συνθήκες μοναξιάς, είναι μεγάλος και έντονος και οι Δημόσιες Δομές με τέτοια στελέχωση και γνώση αποτελούν οάσεις ιάσεως και παρακλήσεως και μακάρι να τυγχάνουν της προσοχής της Πολιτείας, ώστε να αποδίδουν το μέγιστο των δυνατοτήτων τους, προς όφελος του λαού.

Ένωσα τις ευχές και τις ευχαριστίες μου με τις ευχές των ασθενών και τους ευλόγησα όλους από καρδιάς.